DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 9 mars 2004 *

I mål C-314/03,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Rozet, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Storhertigdömet Luxemburg, företrätt av S. Schreiner, i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (EGT L 193, s. 75), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna S. von Bahr (referent) och R. Silva de Lapuerta,

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 23 juli 2003, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (EGT L 193, s. 75), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och, under alla omständigheter, genom att inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

2 Enligt artikel 2 första stycket i direktiv 2000/52 skall medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 juli 2001, och genast underrätta kommissionen om detta.

3 Sedan Storhertigdömet Luxemburg uppmanats att inkomma med ett yttrande, riktade kommissionen, med stöd av artikel 226 EG, den 19 december 2002 ett motiverat yttrande till denna stat och uppmanade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att följa detsamma. Eftersom kommissionen ansåg att Storhertigdömet Luxemburgs svar på detta yttrande inte gjorde det möjligt för kommissionen att sluta sig till att dessa åtgärder vidtagits, väckte den förevarande talan.

4 Storhertigdömet Luxemburg har erkänt att det inte vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att följa direktiv 2002/52 inom den tidsfrist som föreskrivits i artikel 2 första stycket i detsamma. Det har emellertid anfört att denna försening är motiverad, eftersom den till stor del är en följd av att kommissionen inte publicerat någon samordnad lydelse av direktiv 2002/52 och av tre andra direktiv som rör genomförandet av förevarande direktiv. Någon sådan publicering skedde inte under 2002. Den luxemburgska regeringen har vidare anfört att den haft svårigheter att komma i kontakt med kommissionens tjänstemän för att diskutera hur direktivet skall införlivas.

5 Vad beträffar den luxemburgska regeringens argument avseende svårigheterna vid genomförandet av direktiv 2002/52, erinrar domstolen om att, enligt fast rättspraxis, tillämpningssvårigheter som uppkommer vid genomförandet av en gemenskapsrättsakt inte kan rättfärdiga att en medlemsstat underlåter att uppfylla

sina skyldigheter (se bland annat dom av den 7 februari 1979 i mål 128/78, kommissionen mot Förenade kungariket, REG 1979, s. 419, punkt 10, av den 19 februari 1991 i mål C-374/89, kommissionen mot Belgien, REG 1991, s. I-367, punkt 10, och av den 23 mars 2000 i mål C-327/98, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-1851, punkt 21).

6 De skäl som den luxemburgska regeringen anfört för att motivera sin underlåtenhet att införliva direktiv 2002/52 skall således lämnas utan avseende.

7 Kommissionens talan skall således bifallas.

8 Domstolen fastställer således att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52 genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

9 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Storhertigdömet Luxemburg skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) **Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann von Bahr Silva de Lapuerta

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 9 mars 2004.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på femte avdelningen